

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Ordin Dmitri xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.04.2019 – 02.08.2019;

Instanța de apel: 10.09.2019 – 15.01.2020;

Instanța de recurs: 23.03.2020 – 28.10.2020.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Glodeni) din 02 august 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ordin Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită lui Ordin Dmitri, pentru un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

A fost admisă cerința lui Sîrbu Marina privind încasarea prejudiciului moral, cu dispunerea încasării din contul lui Ordin Dmitri în beneficiul lui Sîrbu Marina prejudiciul moral în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Ordin Dmitri, la data de 15 martie 2019, aproximativ ora 17:45, având o vechime în conducerea vehiculului până la un an, conducând automobilul de

model „Dacia Logan”, cu n/î xxxxx, pe traseul R-41 „Lupăria Glodeni”, în timp ce se apropia de intersecția cu drumurile de acces cu satele Danu și Nicolaevca, r-nul Glodeni, fiind în zona de activitate a indicatorului rutier 1.7.1 „intersecția cu un drum fără prioritate”, observând că se apropie de o intersecție și de vehiculul de pe ruta „Danu-Glodeni”, de model „Mercedes Benz”, cu n/î xxxxx, oprit lângă stația de autobuse din care în acel moment au coborât pietonii Sîrbu Vasile și Liuleaeva Ivan, văzând că ultimii au început a traversa traseul, nu a acționat corespunzător situației și condiției rutiere date și nu a întreprins careva măsuri pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, prin reducerea vitezei sau frânării, dar și-a continuat deplasarea cu aceeași viteză, ieșind pe contrasens, unde la tamponat pe pietonul Sîrbu Vasile.

Ca rezultat, părții vătămate Sîrbu Vasile, i-au fost cauzate, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201927C0048 din 28 martie 2019, vătămări corporale ce au dus la decesul acestuia la fața locului și anume: traumatism asociat; trauma cranio-cerebrală deschisă; plăgi contuze pe cap; Hemoragii în țesuturile moi pericraniene; fracturi așchiate ale oaselor bolții craniene cu lezarea duamater pe stânga; fracturi liniare a bazei craniului; fracturi a vertebrelor cervicale 2, 3 cu lezarea măduvei spinării; excoriații pergamentoase pe partea dreaptă a capului, gâtului, pavilionului urechii drepte, mai jos de nivelul pielii; fractură închisă de os humeral pe dreapta 1/3 superioară și a osului femoral pe dreapta 1/3 superioară; fractură bilaterală a mandibulei de jos și oaselor zigomatice liniare; Fracturi de coaste pe stânga: claviculei – 1, 2, 3, 4, 5 pe linia medioclaviculară, și 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 pe linia axilară posterioară cu hemoragii în țesuturile adiacente, pe unele locuri cu lezarea pleurei parietale; fracturi de coaste pe dreapta: clavicular – 1, 2, 3, 4, 5, 6 pe linia medioclaviculară, și 2,3,4,5,6,7,8,9,10 pe linia axilară posterioară cu hemoragii în țesuturile adiacente; hematorax bilateral. Leziunile corporale au apărut în urma acțiunii unor corpuri dure-contodente, fiind strivit între ele, adică în urma unui accident rutier, fiind traversat de o roată a autovehicolului, în timpul și circumstanțele indicate și după caracterul lor corespund categoriei vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață. Inițial pătimitul se afla în poziție orizontală. Moartea cet. Sîrbu Vasile, a.n. xxxxx, a survenit în urma șocului postraumatic, posthemoragic, ca rezultat al traumatismului suportat în urma accidentului rutier.

Astfel, șoferul Ordin Dmitri a încălcat prevederile pct. 2, 26.1, 43.2 lit. a), 45, 46 lit. c), 48.1 al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr. 357 din 13 mai 2009, și anume: în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers; indicatoarele de avertizare atenționează participanții la trafic asupra existenței unui pericol pe drum, indicându-le și natura acestuia. Deplasarea pe acest sector de drum necesită luarea măsurilor corespunzătoare situației rutiere; în afara localităților, conducătorul trebuie să conducă vehiculul cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului; conducătorul trebuie să conducă vehiculul în

conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă vehicule de rută oprite în stații; conducătorilor care au vechimea în conducerea autovehiculului de categoria (subcategoria) respectivă mai mică de un an, precum și celor care efectuează instruirea în conducerea autovehiculelor li se interzice să depășească limita vitezei de 70 km/h.

Acțiunile lui Ordin Dmitri, au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijloc de transport încălcarea ce a provocat decesul unei persoane.*

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ordin Dmitri, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

3.1. În motivarea apelului a indicat, că prima instanță a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă, și nu a ținut cont de faptul că în urma acțiunilor lui Ordin Dmitri, a decedat o persoană și că inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Totodată, consideră că prima instanță urma să țină cont și de faptul că mijloacele de transport reprezintă un grad sporit de pericol, iar încălcarea de către conducătorul auto Ordin Dmitri, a prevederilor Regulamentului circulației rutiere, reprezintă un grad și mai avansat de pericol pentru toți participanții la traficul rutier.

A invocat, că prima instanță nu a argumentat necesitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Ordin Dmitri, or, având în vedere natura și gravitatea faptei săvârșite, în contextul circumstanțelor reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului Ordin Dmitri, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani, este una prea blândă, și nu va contribui la reeducarea și îndreptarea acestuia, nu va preîntâmpina săvârșirea de către Ordin Dmitri a unor noi infracțiuni similare, nu va restabili echitatea socială, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de acest gen din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din

15 ianuarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță a judecat cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar sentința fiind contestată doar în latura pedepsei.

Instanța de apel a constatat, că la stabilirea pedepsei, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal, și corect a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că inculpatul Ordin Dmitri a săvârșit o infracțiune din categoria celor grave potrivit art. 16 Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsă maximă cu închisoare până la 7 ani, săvârșită din imprudență, fără semne de participație, iar ca circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, corect s-a reținut căința sinceră a inculpatului de cele întâmplate, și anume că Ordin Dmitri a achitat 20 000 lei soției victimei decedate, este de acord să achite prejudicial moral, circumstanțe agravante potrivit art. 77 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui Ordin Dmitri nu s-au constatat, totodată, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, și deși nu este angajat în câmpul muncii, lucrează ocazional, este celibatar, are loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, persoane la întreținere nu are, astfel, justificat considerându-se că în privința lui Ordin Dmitri pentru atingerea scopului pedepsei penale și întru evitarea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, oportună este aplicarea pedepsei cu închisoarea.

Astfel, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată inculpatului Ordin Dmitri este una corectă, or, art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, statuează că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

La caz, sancțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa penală cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de apel a stabilit, că reieșind din normele sus indicate, noile limite ale pedepsei pentru infracțiunea incriminată în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, se încadrează între 2 ani și 4 ani 8 luni, deci pedeapsa stabilită lui Ordin Dmitri sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani pentru infracțiunea incriminată, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, este în limitele noi stabilite.

Prin urmare, instanța de apel a precizat, că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea săvârșită de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Instanța de apel a menționat, faptul că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul săvârșirii infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase (alin. (4) al art. 90 Cod penal), situație care la caz lipsește, în contextul în care potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către inculpatul Ordin Dmitri se califică ca infracțiune gravă, din care motiv aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este posibilă.

Astfel, instanța de apel a conchis, că pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță este una echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța corect a ajuns la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu stabilirea perioadei de probațiune.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ordin Dmitri să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1. În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, or, în rezultatul acțiunilor inculpatului, s-a produs accidentul rutier care s-a soldat cu decesul unei victime, fapt care denotă neproportionalitatea și ineficiența pedepsei stabilite lui Ordin Dmitri, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Menționează, că condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal, se referă nemijlocit la individualizarea executării pedepsei, din care motiv consideră că concluzia instanței de apel precum că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și fără izolarea acestuia de societate, este neîntemeiată, în contextul în care unul din scopurile pedepsei penale este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, va duce la nerealizarea acestor scopuri ale pedepsei penale.

La aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel nu a ținut

cont de faptul că Ordin Dmitri a săvârșit o infracțiune din categoria celor grave potrivit art. 16 Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsă maximă cu închisoare până la 7 ani, și chiar dacă inculpatul s-a căit de cele întâmplate și a achitat succesorului părții vătămate suma de 20 000 lei, precum și este de acord să achite prejudiciul moral cauzat, acesta până la momentul examinării cauzei nu și-a onorat obligațiunile în această latură.

Susține, că în rezultatul acțiunilor inculpatului, victimei Sîrbu Vasile i-au fost cauzate leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, și astfel instanța de apel urma să țină cont și de faptul că mijloacele de transport prezintă un grad de pericol sporit, iar încălcarea de către conducătorul vehiculului Ordin Dmitri, a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, reprezintă un grad și mai avansat de pericol pentru toți participanții la traficul rutier.

În opinia acuzării, instanța de apel a aplicat inculpatului Ordin Dmitri o pedeapsă prea blândă, în contextul în care practica judiciară stabilește că astfel de soluții nu sunt suficiente pentru corectarea infractorului, pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și nici pentru satisfacția părților care au suferit și au suportat prejudiciul moral și material.

6. Examinând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Conform practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că acuzatorul de stat invocă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei penale stabilite inculpatului Ordin Dmitri, făcând referire în acest sens la eroarea de drept prevăzută la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Sub aspectul temeiului de casare invocat, Colegiul penal atestă că procurorul consideră că inculpatului Ordin Dmitri i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, fiind aplicate și prevederile art. 90 Cod penal, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o

infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Ordin Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și în baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită inculpatului, pentru un termen de probațiune de 4 ani, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că pedeapsa aplicată inculpatului Ordin Dmitri de către prima instanță, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, este una corectă, aceasta fiind stabilită în limitele noi a sancțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în contextul în care noile limite ale infracțiunii incriminate se încadrează între 2 ani și 4 ani 8 luni.

Astfel, la menținerea soluției primei instanțe de aplicare a pedepsei cu închisoare lui Ordin Dmitri, instanța de apel a ținut cont de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că se căiește sincer de cele săvârșite, că vinovăția a recunoscut-o pe deplin, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, deși nu este angajat în câmpul muncii, lucrează ocazional, de faptul că acesta a achitat succesorului victimei decedate suma de 20 000 lei și este de acord să achite prejudiciul moral, iar circumstanțe agravante nefiind constatate.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Ordin Dmitri a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, cu suspendarea executării acesteia condiționat, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă cu executarea reală a închisorii, nu va asigura scopul pedepsei.

Colegiul penal amintește, că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază

fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, și anume: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Totodată, suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu poate fi privită ca fiind o soluție de achitare, deoarece la o potențială încălcare a legislației penale, se va lua în considerație în mod obligatoriu, inclusiv și pedeapsa stabilită prin decizia contestată.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Nu pot fi reținute în sensul admitterii recursului argumentele acuzatorului de stat cu privire la faptul că nu sunt suficiente circumstanțele atenuante reținute de către instanțele de fond, în privința inculpatului, în special – achitarea de către acesta a sumei de 20 000 lei, succesorului părții vătămate, precum și faptul că inculpatul este de acord să achite prejudiciul moral cauzat, or, potrivit practicii judiciare constante, enumerarea circumstanțelor atenuante nu este limitativă. Recunoașterea de către instanța de judecată a altor circumstanțe stabilite în ședință de judecată drept atenuante trebuie să fie indicată în partea descriptivă a sentinței.

Totodată, în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv. Pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de

lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Ordin Dmitri, pentru infracțiunea săvârșită, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către procuror, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui **Ordin Dmitri xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor